

© May-Zircus

marry me a little

música **Stephen Sondheim**

dramatúrgia **Craig Lucas i Norman Rene**

direcció **Toni Martín**

direcció musical **Xavier Torras**

Montjuïc Espai Lliure - del 27 de novembre al 22 de desembre

Marry Me a Little

música **Stephen Sondheim** dramatúrgia **Craig Lucas** i **Norman Rene**
direcció **Toni Martín** direcció musical **Xavier Torras**

intèrprets **Mone Teruel / Toni Viñals**

traducció de l'anglès **Roser Batalla** / arranjaments i piano **Xavier Torras** /
escenografia **Xavi Sastre** / vestuari **Bruno Abreu** / il·luminació **Joan Cisa** / so
Igor Pinto / coreografia **Bealia Guerra**

coproducció **Teatre Lliure, Espai l'Amistat** i **Hold on Company**

segons una producció per a l'Off-Broadway de **Diane de Mailly** amb **William B. Young** / producció original **Production Company**

espectacle musical en català

durada aproximada **1h. 20' sense pausa**

08/12 col·loqui amb la companyia després de la funció

horaris: de dimecres a divendres a les 21h.
el dissabte a les 18h. i a les 21:30h.
el diumenge a les 18:30h.

preus: 22"
18" (dimecres i dissabte a la tarda, dies de l'espectador)
18,70" amb descompte

Marry Me a Little es presenta gràcies a un acord especial amb **Music Theatre Internacional** (MTI). Tots els materials autoritzats d'aquest espectacle també han estat subministrats pel **MTI**.
421 West 54th Street, New York, NY 10019. Telèfon: 212-541-4684 Fax: 212-397-4684

Casaç una mica amb mi

Marry Me a Little és un musical que, sota la supervisió de Stephen Sondheim, utilitza alguns dels seus temes menys habituals per endinsar-nos en un fantàstic conte d'amor sobre dos desconeguts que comparteixen soledat i edifici.

Aquesta personal i contemporània història romàntica no deixa de ser un reflex irònic i cruel de la vida moderna. És el nostre veí, que no coneixem, l'amor de la nostra vida? Què volem trobar en la nostra parella? Ha canviat la manera de comunicar-nos però... això perjudica o millora les nostres relacions? Totes aquestes preguntes troben resposta en un musical que reflexiona sobre la incapacitat que tenim les persones d'aturar el nostre rellotge vital per observar el nostre entorn més proper. La realitat que ens envolta. Les coses que realment importen i que, sovint, passen per davant nostre sense adonar-nos-en.

El musical recorre temes provinents de clàssics del teatre musical contemporani americà com *A Funny Thing Happened on the Way to the Forum*, *Anyone Can Whistle*, *Company*, *Follies*, *A Little Night Music* o *Saturday Night*. La crítica el va definir com una de les propostes més intel·ligents, elegants, divertides i sofisticades que s'han fet mai sobre el fenomen *single*.

En paraules de Mandy Patinkin (actor protagonista de *Sunday in the Park with George*) Stephen Sondheim és el Shakespeare del món del musical. La seva música està intrínsecament fusionada amb l'acció i l'emoció dels seus personatges. A diferència d'altres autors, no busca trobar melodies fàcils que

permetin a l'espectador taral·lejar les seves cançons de manera vírica. Les seves composicions ens transporten al terreny afectiu. La seva respiració, el seu lirisme, neix de la trobada de dos elements que no podem obviar en l'àmbit escènic: el ritme (que et ve marcat per un tempo que no sempre camina a favor dels intèrprets però que para especial atenció en l'acció, en allò que passa) i la tensió dramàtica amb la qual, a través de la melodia, és capaç de submergir-nos amb una fluïdesa extrema en l'ànima humana.

Marry Me a Little busca despertar el somriure empàtic del públic. Pretén gratar les misèries quotidianes que no deixen de posar obstacles a les relacions personals i riure-se'n. Com va dir Lord Byron, "Totes les tragèdies acaben en una mort; totes les comèdies en un casament". Potser això passa . o potser no. en aquesta peça, però el que sí que podem assegurar és que aquest musical fa que prenguem consciència de les petites coses. Aquelles coses que, en definitiva, són les que donen sentit a la nostra vida.

Toni Martín

dues cançons

Hi ha tanta gent *So Many People*

- Dona.-** Fa temps que vaig somiar
Un home perfecte.
Un príncep blau, galant,
famós i ric.
Però vaig trobar-ne un
sense cap fama
i a les butxaques,
ni un penic.
Vaig revisar llavors
els meus desitjos.
Què em deia el cap, però més
què em deia el cor.
I he descobert, de cop,
que sóc feliç del tot
quan sé que no som rics
però somric.
Hi ha tanta gent arreu del món
que no té un destí.
- Tots dos.-** I mai sentirà
això que sentim.
La gent se'n riu sovint
- Home.-** si els parles d'amor
i no hi pot fer res.
Però si estimessin
la meitat que tu i jo
podrien... volar.
- Tots dos.-** Hi ha tanta gent arreu del món
que no sap què es perd,
que mai tastaran
amor(s) com aquest.
I quan ens diuen
que algun dia ho perdrem
l'enveja els desfà per dins
perquè, entre tanta gent arreu del món,
tu ets amb mi.

Al gimnàs *Pour Le Sport*

- Dona.-** Aah aah aah
Home.- Aah aah aah
Junts.- Aah aah aah aah aah aah aah
Llevem-nos d'ora
que fa un bon dia
i això és perfecte
per anar al gimnàs.
Hi ha qui diu que és millor estar al aire lliure,
ni cas.
- Dona.-** Estic contenta,
estreno malles.
Se'm veu esvelta,
quin cul que tinc!
He de comprar-me un top de aquell que apugen
els pits.
- Tots dos.-** És un plaer despertar-se aviat
amb el sol,
sents l'energia per tot arreu
- Home.-** Quina son!
Tots dos.- Quina passada sentir el teu cos activat
i encaminar-se de bon matí
al gimnàs.
- Dona.-** Estic en forma.
Home.- Cuido la línia.
Dona.- Estic en forma.
Home.- I és divertit.
Vinga suar quan vas nedant
amb foques pel mig.
No sé què em passa!
- Home.-** Tinc una rampa.
Dona.- No sé què em passa!
Home.- Per què no seus?
Dona.- No sé si és rampa però (hi) tinc com mil formigues,
als peus.
- Tots dos.-** Fer estiraments que ens relaxaran
els genolls.
- Home.-** He de deixar el mòbil carregant!
Dona.- No hi ha endolls!
Tots dos.- Fer-se una dutxa fantàstica
a l'opa
i passejar entre les màquines

al gimnàs.

Home.- La cosa és clara,
he de deixar-ho.

Dona .- A partir de ara
no vull fer *steps*.

Home.- I és que a meitat de classe no m'agunto
ni els pets.

Dona.- Fem bicicleta?

Home.- Deu ser una broma!

Dona.- Doncs unes peses.
O abdominals?

Home.- Diuen que n'hem de fer uns cent!

Dona.- Hòstia! Quin mal!

Tots dos.- Quina delícia enfortir els canells
i els turmells.
Quina delícia tonificar!

Home.- No puc més!

Dona.- La sensació de tornar a tenirō

Tots dos.- ò divuit anys.
Ens podríem quedar aquí dins hores i hores
però sempre ha obert la gana ja fa estona.

Dona.- Vull uns ravioli

Home.- i hamburguesa doble

Tots dos.- ja!
El mes que ve m'esporro
del gimnàs.

els intèrprets

Mone Teruel

Cantant i actriu

Estudis de cant i tècnica vocal amb Joaquim Proubasta, Margarita Sabartés, Fernando Bañó i Ana Finger. Estudis de llenguatge musical a l'escola Zeleste de Barcelona. Voice Craft amb Paul Farrington i Gillyanne Kayes.

En la seva faceta com a cantant ha format part de nombrosos grups: Atlanta, Factoria Musical, Gatos Negros, Soul Family, Mujeres. Ha col·laborat amb altres artistes: Marfil, Gato Perez, La Trinca, Albert Pla, Quimi Portet, Sopa de Cabra, Joan Isaac, Coyote Dax, Coros Festival Eurovisión 81, Festival OTI 91. També a posat veu a diversos anuncis publicitaris: Codorniu, Rondel, Galerias, Pinaud, Gemma, Cruzcampo, Trina, Nestlé, Danone, Campaña Diamantes (Model)... En televisió ha participat cantant a *Jazz and Co* (TV3), *Dones del rock* (TV2), *Tal cual* (TV2) *La Cosa Nostra* (TV3), *Una altra cosa* (TV3), *Bojos pel ball* (TV3), *Bonic vespre* (TV3), *100 anys de cançons* (TV3), *Canciones de nuestra vida* (Antena 3), *Un siglo de canciones* (Canal 9), *Canciones 2000* (Canal 9), *Temps era temps* (TV3), *Nuestras canciones* (Canal 9 i Tele Madrid), *La Marató* (TV3), *Betes i films* (TV3), *Lluna de mel* (TV3), *La Noche abierta* (TV2), *Senyores i senyors* (TV2). Canta amb Monica Green al Camp Nou a la festa de celebració de la Copa de Europa del F. C. Barcelona.

Cantant i presentadora a *Loto Show* (TV3), 50 programes en directe del sorteig de la Loto 6/49 produït per Àngel Casas. Presentadora a *Bona Sort* (TV3). Convidada i concursant a *Sis a traïció*(TV3). Col·labora amb Com Radio al programa *Serandípija* amb Clara Sanchez Castro. Ha enregistrat el CD *Regal* (Música Global) amb temes propis. En cinema ha participat en *Un plaer indescriptible*, dir. Ignasi P. Ferrer. És la veu de Sephora a *El príncipe de Egipto* a les versions castellana i catalana, i ha fet cors a *La bella y la bestia*, *Mulán* i *Pulgarcita*.

En teatre, ha col·laborat a *El don de arder* d'Emma Sanchis, dir. Joel Minguet (Teatre Principal de Sant Celoni), *Plastilina* de Marta Buchaca, dir. Marta Angelat (Sala Beckett). I en teatre musical, a *Cal dir-ho?*, dir. Josep M. Flotats (Teatre Poliorama); *Company*, de Stephen Sondheim, dir. Calixto Bieito (Teatre Nacional de Catalunya); *Guys and Dolls*, dir. Mario Gas (Teatre Nacional de Catalunya); *Un container de cançons* (espectacle infantil) cia. La Mondí; *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré*, dir. Esteve Ferrer (cover setmanal de les dues protagonistes) (Teatre Poliorama); *Mals d'amor d'una gata francesa*, dir.

Alfredo Arias (Teatre Nacional de Catalunya); *Full Monty*, dir. Mario Gas (Teatre Novetats); Gaudí, d'Albert Guinovart i Jordi Galceran (Barcelona Teatre Musical); *Remena nena*, dir. Marta Montblant i Pep Pladellourens (Foyer Gran Teatre del Liceu); *Boscosc endins*, de Stephen Sondheim, dir. Joan Lluís Bozzo i Joan Vives, Dagoll Dagom (Teatre Victoria); *Mamma Mia!*, de Benny Anderson, Bjorn Ulvaeus i Catherine Johnson (Barcelona

Teatre Musical i en gira al Teatro Arriaga de Bilbao, Teatre Principal d'Alacant, Teatre Municipal de Torrevella, Auditorio de Tenerife, Teatro Pérez Galdós de Las Palmas de Gran Canaria, Nuevo Teatro Infanta Leonor de Jaén i Auditorio La Rioja de Logroño i 30 ciutats més del territori espanyol. Gira per tota Espanya d'un any de durada del musical *La Bella y la Bestia*.

Toni Viñals

Actor i cantant

Barcelona, 1978

És membre de la Companyia Dei Furbi amb la qual ha creat i protagonitzat *La Flauta Màgica*. *Variacions Dei Furbi* (nominat als Premis Butaca 2013 al Millor Espectacle Musical i al Millor Actor de Teatre Musical), *Assufre*, *Homes de Shakespeare*, *L'illa dels Esclaus* i *Tocata i Fuga*.

Enguany prepara l'estrena de la cantata *Mobília* d'Albert Guinovart i Piti Espanyol amb la Coral Cantiga, sota la direcció de Joan Lluís Bozzo, com també la Cantània *Rambla Llibertat* de Marc

Rosich i Albert Carbonell dins la programació del Tricentenari 1714 a l'Auditori de Barcelona. També ha participat als espectacles *Monthly Python* i *Spamalot* dir. El Tricicle; *El último jinete* dir. Víctor Conde; *Más de 100 Mentiras. El musical de Sabina*, dir. David Serrano; *40 el musical*, dir. Miquel Fernández; *Poe* i *El Mikado* de Dagoll Dagom; *Clàssic Cole Porter*, dir. J. M. Segura; *La fàbrica de la felicitat*, dir. Jordi Faura; *Hamlet-Machine*, dir. Francesc Amaro; *La bella Helena*, dir. J. M. Mestres; *Porter Paradís*, dir. Eles Alavedra; *Sherlock Holmes i el Club dels Pèl-rojos*, dir. Teresa Devant.

Com a cantant solista ha protagonitzat *El musical participatiu* dins la programació de les Nits d'Estiu al Caixa Forum 2012 i 2013. Al Petit Liceu 2008-2009 va interpretar l'espectacle familiar *La primera cançó* amb partitura de Mariona Vila i text i direcció d'Anna Llopart. És col·laborador habitual de la

Cia. Roberto G. Alonso, amb la qual ha participat als espectacles de teatre i dansa *13*, *Mon Genet*, *Obsesionados* i *Al nostre gust*, entre d'altres. Amb la coreògrafa Teresa García-Valenzuela és cocreador dels espectacles *Naufraghi?* i *De perdidos al río*.

Forma part del projecte Creamoviment per a la realització de tallers de moviment i de joc en família amb la ballarina, pedagoga i coreògrafa Cristina Martí Ninot.

els directors

Toni Martin director de escena i dramaturg
Premià de Mar, 1970

Llicenciat en Dramatúrgia i Direcció Escènica per l'Institut del Teatre. Realitza diversos cursos de descripció dramàtica a la Sala Beckett a càrrec de Carles Batlle, Sergi Belbel i Jose Sanchis Sinisterra. La seva inquietud i el seu compromís com a creador el porten a interessar-se pel teatre social, i comença un projecte amb la Fundació La Caixa per acostar els clàssics a interns penitenciaris i fer-los reflexionar així sobre els seus propis conflictes. Crea i funda els Premis Butaca de Teatre de Catalunya. Des del juny del 2011 és el director artístic de l'Espai l'Amistat, un nou espai de creació, interrelació i exhibició artística situat a Premià de Mar.

És autor dels textos *21 fragmentos de una pareja al azar* (2013); *Where is My Home?* (2012, estrenat l'any següent dirigit per ell mateix a l'Espai l'Amistat); *El darrer secret de William Shakespeare* (2011), *Exposició* (2010), produït per Diego Luna i Gabriel García Bernal a Mèxic D.F.; *Caesar Project* (2010), dirigit per ell mateix i estrenat al Centre Penitenciari Can Brians I; *Fairy*, Premi Max de les Arts Escèniques al Millor Text en Català (Nau Ivanow 2007); *Esquarterats*, dirigit per ell mateix al Teatre Estudi. Institut del Teatre 2006); *The Hamlet Circus*, escrit el 2004, dirigit per ell mateix, estrenat al Teatre Bartrina de Reus i presentat al Teatre Romea el 2010; *Buits* (Tantarantana Teatre 1997); *Canvis* (Sitges Teatre Internacional 1996).

També ha dirigit *Poemas, canciones y sombras* de Federico García Lorca als jardins de Can Ribes, i *Tens por?* de Rosa Fernández a la Sala Muntaner. Ha fet de ajudant de direcció de Carme Portaceli (*Retorn al desert*, de B-M. Koltès; *L'agressor*, de T. Jonigk; *Què va passar quan Nora va deixar al seu home* o *Els pilars de la societat*, de E. Jelinek); Sergi Belbel (*Forasters* i *Les falses confidències*, de P. de Marivaux); Lluís Pasqual (*Mòbil*, de S. Belbel i *Edipo XXI*, a partir de Èsquil, Sòfocles, Eurípides i J. Genet); i Rosa Novell (*Fi de partida*, de S. Beckett).

Xavier Torras compositor, orquestrador, director musical i pianista
 Barcelona, 1980

Va estudiar piano des dels 7 anys amb Sílvia Font i Jaume Miquel, i més endavant amb Rafael Caballero i al Conservatori del Liceu amb Lluïsa Fortí. Ha estudiat composició, orquestració i direcció d'orquestra amb professors destacats com A. Ros Marbà, J. A. Amargós, Rafael Caballero, Roque Baños, Juan

Bardem, Pascal Gaigne, Lluís Vergés, Tomás Garrido, i teoria de la música i del cinema amb Conrado Xalabarder i els compositors de cinema Edessio Alejandro i Bruno Coulais.

Recentment ha estat el director musical de la pel·lícula *Hotel Transilvania*; l'espectacle musical *The Marshmallows and Mr Gershwin* (Teatre Almeria), i la versió d'anniversari del musical *Flor de nit* de M. Vázquez Montalbán i A. Guinovart, i director musical de *El Molino* durant més d'un any (inclosa la gala de re-inauguració). Ha arranjat la música per a espectacles com *Anfitrió 38* (Akademia) i *Je ne parle pas français* (Akademia). Ha dirigit l'orquestra en musicals com *Mamma Mia!* (Stage), en el qual també va ser assistent a la direcció musical, i també *Jesucristo Superstar* (Stage), com a director titular, com també la segona i la tercera temporades de *El coro de la cárcel*, programa de TVE 1 on feia de director musical i de professor de música. Com a orquestrador, també ha participat fa poc en el darrer disc del compositor Xavi Garriga titulat *Sólo tengo la luz*.

Actualment és el director titular de l'orquestra Orquestart, dedicada a la música orquestral contemporània, amb la qual ha estrenat *Flor de nit*, un monogràfic dedicat a Alan Menken (Espaiart), la banda sonora *Les Choristes* (Musicorum), i la gala dels Premis Butaca 2011 i 2012. Amb Orquestart ha estrenat un concert de música que recull les seves obres per a teatre, cinema i dansa: *Concert incidental per a orquestra*. Per a la Fundació Josep Carreras ha dirigit també el concert benèfic *Gala Lírica* celebrat a Premià de Mar, amb obres de Verdi, Donizetti, Mozart i Strauss.

Ha estat el responsable de la direcció musical d'espectacles com *La nit de Sant Joan*, de Dagoll Dagom; *Tick Tick Boom* (Teatre Kursaal); *Adéu a Berlín* (Artenbrut); *Jugant a Rodgers* (EM+P); *Él vino en un barco* (WAI Ent); *No són maneres de matar una dona*, Premi Butaca al Millor Espectacle Musical 2005 (EOS); *John & Jen* (La Jota), i el darrer espectacle musical del Club Super 3 (TV3). Durant tres anys va ser el responsable musical dels espectacles de la companyia El Musical més Petit, com també dels seus programes de ràdio *La quarta paret*, *Faunes* i *L'òmnibus*.

És compositor de la banda sonora de la pel·lícula *Como mariposas en la luz*, una producció hispano-argentina dirigida per Diego Yáker que es va estrenar al Festival de Cinema de Màlaga 2006 (Premi Especial del Públic).

Ha estat l'orquestrador i director musical dels muntatges *Kiss Me Kate*, *Jugant a Rodgers, Follies, Diàfan* (Companyia Pep Bou), *Él vino en un barco*, *Timbals a la nit*, una selecció de *Chicago* representada al Palau de la Música de Barcelona, i *Casta Diva*, en el qual també feia de pianista.

Ha compost, orquestrat i dirigit la música original de muntatges com *No coneixes en Prosinecky?* (Vània); *Eva Perón* (Teatre Lliure); *Flor de Otoño* (Artenbrut/Wai); *Lluny* (Jordi Prat i Coll); *El Público* (Institut del Teatre); *El color del agua* (El Aladroque), i de diversos muntatges originals de la Companyia Pep Bou, com *Bubble Bou*, representat de forma estable a l'àrea Xinesa del Parc d'Atraccions Port-Aventura. En el camp de la dansa, ha compost la partitura de l'espectacle *(OB)sessió* de la companyia Roberto G. Alonso, per a orquestra de cambra (Festival de Tàrrrega). Com a compositor de teatre musical ha escrit *Molt soroll per Shakespeare* (EM+P) i el musical familiar *Sherlock Holmes i el Club dels Pèl-rojos*, amb lletra de David Pintó, per a la productora Lazzigags, tots dos estrenats a Barcelona.

En l'àmbit de l'ensenyament, ha estat Cap del Departament Musical de l'Escola de Teatre Musical Memory de Barcelona, dirigida per Àngels Gonyalons. També ha fet de *vocal coach* de la companyia La Cubana per al seu espectacle *Cómeme el Coco Negro*.

En el món de la música coral, treballa habitualment per a la formació Musicorum i la coral de veus blanques El cor de la nit, dirigides per Sònia Gatell, per a les quals ha arranjat diverses obres del gènere dels musicals com la *Suite de Mary Poppins*, una obra per a cor i piano; *De nou, bon Nadal*, un concert espectacle temàtic amb música de John Williams, Alan Menken i Irving Berlin; *Un passeig amb Alan Menken*, dedicat al cèlebre compositor de cinema animat i musicals, i *Conte de Nadal* de Charles Dickens amb música d'Alan Menken i Paul Williams

el compositor

Stephen Sondheim

Nova York, 1930

Fill de Herbert i Janet Sondheim, neix en una família de classe mitjana-alta. El seu pare era fabricant de teixits i la seva mare, dissenyadora i decoradora. Va estudiar piano durant dos anys quan era molt jove i des de llavors va tenir molt interès en la música per a escena. Els seus pares es van divorciar el 1942 i la seva mare se'n va anar a viure a Doylestown, Pennsilvània, prop de la casa d'estiu d'Oscar Hammerstein II (1895-1960). Sondheim es va fer amic del seu fill, i per tant va tenir accés a l'opinió del famós llibretista de musicals i òpera quan va fer la seva primera peça per a escena, que va escriure amb només quinze anys. La seva influència va ser decisiva a l'hora de formar l'estil de Sondheim, que va ser el seu assistent personal durant un temps i va poder entrar al món del teatre professional. Les seves primeres incursions van ser als assaigs de *South Pacific* i *The King and I*, de Rogers & Hammerstein. Posteriorment va guanyar el premi Hutchinson i va poder entrar a estudiar composició a la universitat de Princeton.

La seva carrera professional va començar a la televisió amb els guions musicals de les sèries *Topper* i *The Last Word*. També va compondre música incidental (peces menors de fons o d'entremig de scenes) per al musical *Girls of Summer* de Broadway. De seguida va entrar en contacte amb Arthur Laurents, que el va presentar a Jerome Robbins i Leonard Bernstein (1918-1990) com al possible autor de les cançons de *West Side Story*, que es muntaria el 1957. Sondheim es va trobar implicat en un dels espectacles de més èxit que mai s'havien produït a Broadway. Tot i així, l'any 2002 en una entrevista a la National Public Radio, ell mateix es va confessar avergonyit per la poca qualitat artística de aquelles lletres. Amb el triomf de *Gypsy*, el 1959, ja va ser considerat un dels grans talents joves del teatre musical americà.

Des de llavors va anar expandint el seu treball en espectacles com *A Funny Thing Happened on the Way to the Forum* el 1962, una farsa basada en peces de Plaute que va tenir un gran èxit, va rebre el premi Tony al Millor Musical i va ser adaptada en cinema el 1966. O els no tan exitosos *Anyone Can Whistle* (1964) i *Do I Hear a Waltz* (1965), que tot i no triomfar contenen cançons de gran qualitat.

El 1970 va muntar *Company*, un espectacle propi que va tornar a rebre la unanimitat de la crítica, rebent els premis Drama Critics i Tony al Millor Musical de la temporada, i Sondheim va ser guardonat com a Millor compositor i millor lletrista. L'espectacle va ser un revulsiu en l'àmbit dels musicals de Broadway.

L'any següent va muntar *Follies*, un musical retrospectiu sobre les Ziegfield Follies, les grans revistes musicals del Broadway dels anys 20. La barreja de nostàlgia del passat amb el seu propi estil de balada sentimental li van fer mereixer els premis Drama Critics i Outer Critics Circle al Millor Musical del 1971.

A *A Little Night Music* (1973) Sondheim va posar en joc la seva formació clàssica, passant de Gustav Mahler a Maurice Ravel, Franz Liszt i Sergei Rachmaninoff. El musical va guanyar el premi Tony i incloïa el seu primer *hit* comercial, *Send in the Clowns*.

Reconegut com a innovador incansable, el 1976 es va muntar *Side by Side by Sondheim*, un tribut musical a l'artista. El mateix any Sondheim va treballar amb Hal Prince a *Pacific Overtures*. En un intent de narrar l'occidentalització del Japó amb el comerç actual, Sondheim va fusionar elements improbables com els haikús, les escales pentatòniques i el kabuki amb les tècniques escèniques modernes. L'espectacle va aconseguir un gran èxit a Broadway. Tres anys més tard va estrenar *Sweeney Todd* (1979), la melodramàtica història del barber de Fleet Street que explora el cantó fosc del sistema social anglès del segle XIX.

Les seves obres posteriors inclouen *Marry Me A Little* (1980), la banda sonora de *Reds* (1981), *You're Gonna Love Tomorrow* (1983), *Sunday in the Park with George* (1984, Premi Pulitzer 1985); *Into the Woods* (1987); *Assassins* (1990); *Putting It Together* (1993); *Passion* (1994); *Bounce* (2003); *The Frogs* (2004) i *Road Show* (2008).

Els últims anys molts dels seus espectacles s'han remuntat i han triomfat en ciutats dels Estats Units i d'Europa. El seu primer musical *Front Porch in Flatbush*, que el 1955 es va estrenar a Broadway, es va presentar el 1999 a Chicago. L'any 2000 va guanyar el premi Laurence Olivier al Millor Musical per *Merrily We Roll Along*, estrenat el 1981 però que encara no s'havia vist a Londres. El 2001, es va tornar a presentar *Follies* a Broadway. El 2002 es va presentar al Kennedy Center for the Performing Arts de Washington *Sondheim Celebration*, un espectacle homenatge a tota la seva carrera.

més informació

<http://www.sondheim.org>

<http://www.sondheimguide.com/other.html>

<http://www.kennedy-center.org/explorer/interactives/sondheim/>